Dosarul nr. 2-12151/2022
2-22081067-12-2-08062022

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

03 aprilie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria ***** (sediul Centru)
instanța compusă din
președintele ședinței, judecător Igor Pulbere
grefier Mădălina Ungureanu

a judecat în şedinţă publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Perciun Vitalie împotriva SRL „Estate House Group”, SRL „Estate Invest Group” și Cucu Dumitru privind constatarea și declararea nulității hotărîrii adunării generale a asociaților, a deciziei asociatului unic și încasare cheltuielilor de judecată, -

a c o n s t a t a t

La 06 iunie 2022, Perciun Vitalie a înaintat cererea de chemare în judecată către SRL „Estate House Group”, SRL „Estate Invest Group” și Cucu Dumitru, solicitînd constatarea și declararea nulității hotărîrii Adunării generale a asociaților SRL „Estate House Group” din 15 martie 2022 privind eliberarea înainte de termen a administratorului Perciun Vitalie și desemnarea noului administrator pe Cucu Dumitru, precum și declararea nulității deciziei asociatului unic al SRL „Estate Invest Group” din 11 aprilie 2022, prin care s-a dispus eliberarea lui Perciun Vitalie din funcția de administrator și numirea în această funcție pe Cucu Dumitru.

În susținerea acțiunii, reclamantul a invocat că prin contractul de vînzare-cumpărare nr. 1-100 din 11 februarie 2021 a dobîndit cota de participare de 34% din capitalul social al SRL „Estate House Group”, anterior denumită „Packing House” SRL. În urma acestei tranzacții, structura capitalului social s-a configurat astfel: Perciun Vitalie deține 34%, Răileanu Maria deține 33%, iar Gordilă Felicia deține 33% din părțile sociale.

Potrivit susținerilor reclamantului, la 15 martie 2022 a avut loc Adunarea generală extraordinară a asociaților SRL „Estate House Group”, în cadrul căreia s-a adoptat hotărîrea privind eliberarea sa înainte de termen din funcția de administrator și desemnarea în această funcție a lui Cucu Dumitru. Hotărîrea a fost adoptată cu votul a doi asociați - Gordilă Felicia și Răileanu Maria, care împreună dețin 66% din capitalul social, împotriva votului său reprezentînd 34% din capital.

Reclamantul consideră că această hotărîre este lovită de nulitate absolută din cauza incompatibilității legale a lui Cucu Dumitru de a ocupa funcția de administrator al unei societăți comerciale. Fundamentul acestei incompatibilități îl constituie calitatea de administrator autorizat în proceduri de insolvabilitate deținută de Cucu Dumitru, care potrivit interpretării date de reclamant prevederilor art. 68 alin. (6) din Legea insolvabilității nr. 149

din 29 iunie 2012, îl face incompatibil cu exercitarea funcției de administrator statutar al unei societăți comerciale.

În dezvoltarea acestui argument, reclamantul a prezentat instanței Lista administratorilor autorizați extrasă de pe portalul Uniunii Administratorilor Autorizați din Moldova, în care figurează Cucu Dumitru cu autorizația nr. 102. Mai mult, reclamantul a demonstrat că la momentul numirii sale ca administrator al SRL „Estate House Group", Cucu Dumitru exercita efectiv atribuții de administrator al insolvabilității în mai multe proceduri. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2i-1798/19 din 30 decembrie 2019, Cucu Dumitru fusese desemnat lichidator în procesul de faliment al SRL „Impex Agroprim", procedură care conform informației de pe portalul instanțelor de judecată se află încă în derulare. Similar, prin încheierea nr. 2i-647/2019 din 16 iulie 2020, acesta fusese numit administrator al procedurii de insolvabilitate a SRL „Artmobila", procedură de asemenea activă.

Reclamantul a argumentat că art. 68 alin. (6) din Legea insolvabilității stabilește în mod exhaustiv și limitativ categoriile de activități compatibile cu exercitarea atribuțiilor de administrator autorizat sau lichidator. Această normă prevede că exercitarea atribuțiilor de administrator sau lichidator este compatibilă cu activitatea de avocat, de consilier juridic, de expert contabil, de contabil autorizat, de evaluator, auditor financiar, arbitru, mediator, de conciliator și de expert financiar. Aplicînd metoda interpretării per a contrario, reclamantul susține că întrucît funcția de administrator statutar al unei societăți comerciale nu se regăsește în această enumerare limitativă, rezultă că aceasta este incompatibilă cu statutul de administrator autorizat.

Această incompatibilitate, în viziunea reclamantului, se reflectă și prin prisma art. 69 alin. (2) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, care prevede că administrator nu pot fi persoane cărora, prin lege sau hotărîre judecătorească, le este interzisă deținerea funcției de administrator. Or, din moment ce Legea insolvabilității stabilește un regim de incompatibilități pentru administratorii autorizați, Cucu Dumitru se încadrează în categoria persoanelor cărora legea le interzice exercitarea funcției de administrator al unei societăți comerciale.

Reclamantul a invocat că această interdicție legală atrage nulitatea absolută a hotărîrii de numire, deoarece încalcă norme imperative care ocrotesc un interes general. În susținerea acestui argument, a fost invocat art. 327 alin. (1) Cod civil, potrivit căruia actul juridic este nul dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes general, precum și art. 334 alin. (1) Cod civil, care prevede că actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sunt nule.

Un al doilea argument al reclamantului vizează decizia asociatului unic al SRL „Estate Invest Group" din 11 aprilie 2022. Reclamantul a explicat că SRL „Estate House Group" deține 100% din capitalul social al SRL „Estate Invest Group", aceasta din urmă fiind o societate-fiică integral deținută. În calitate de administrator al societății-mamă, Cucu Dumitru a semnat, la 11 aprilie 2022, decizia asociatului unic prin care s-a numit pe sine însuși administrator al societății-fiice, revocîndu-l totodată pe Perciun Vitalie din această funcție.

Reclamantul consideră că această decizie a fost adoptată cu încălcarea drepturilor asociaților și în condițiile unui conflict de interese evident. Potrivit punctului 6.1 lit. q) din Statutul SRL „Estate House Group", desemnarea și eliberarea administratorului țin de

competența exclusivă a adunării generale a asociaților. Prin urmare, decizia de numire a unui administrator la societatea-fiică, chiar dacă aceasta este deținută integral, trebuia adoptată de adunarea generală a asociaților societății-mamă, nu de administratorul acesteia acționînd unilateral.

Mai mult, reclamantul a invocat prevederile art. 188 Cod civil privind conflictul de interese. Conform acestei norme, administratorul trebuie să evite situația în care are sau poate avea un interes direct ori indirect care intră în conflict ori ar putea intra în conflict cu interesele persoanei juridice. Administratorul aflat în conflict de interese trebuie să se abțină de la negocierea și luarea deciziei persoanei juridice referitoare la actul juridic sau operațiunea la care se referă conflictul. Or, numirea sa proprie în funcția de administrator al societății-fiice reprezintă un conflict de interese evident, Cucu Dumitru fiind în același timp și beneficiarul deciziei și persoana care a adoptat-o.

În susținerea pretențiilor sale, reclamantul a depus la dosar un set de probe documentare. Pe lîngă contractul de vînzare-cumpărare care atestă calitatea sa de asociat, a prezentat procesul-verbal al adunării generale din 15 martie 2022, decizia asociatului unic din 11 aprilie 2022, lista administratorilor autorizați, încheierile judecătorești care confirmă numirea lui Cucu Dumitru în proceduri de insolvabilitate active, statutul SRL „Estate House Group” și extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice care confirmă înregistrarea modificărilor contestate.

Prin referința depusă la dosar, pîrîtul Cucu Dumitru a combătut pretențiile reclamantului, susținînd că nu există nicio interdicție legală pentru un administrator autorizat de a deține funcția de administrator al unei societăți comerciale. În susținerea poziției sale, pîrîtul a argumentat că Legea cu privire la administratorii autorizați nu conține nicio prevedere expresă care să interzică administratorilor autorizați exercitarea funcției de administrator al unei societăți comerciale. Enumerarea din art. 68 alin. (6) din Legea insolvabilității a activităților compatibile nu poate fi interpretată ca stabilind implicit incompatibilități pentru toate celelalte activități care nu sunt menționate expres.

Pîrîtul a subliniat că interpretarea per a contrario invocată de reclamant este eronată și excesiv de extensivă. Norma citată se limitează să enumere activitățile care sunt în mod cert compatibile, fără a stabili că toate celelalte ar fi incompatibile. Pentru a exista o incompatibilitate, aceasta trebuie prevăzută expres de lege, nu dedusă prin interpretare. Mai mult, art. 2 din Legea cu privire la administratorii autorizați definește administratorul autorizat ca persoană fizică învestită potrivit legii cu atribuții de supraveghere și/sau de administrare în cadrul procedurii succesorale, procedurii de insolvabilitate, procedurii de dizolvare judiciară, fără a stabili vreo interdicție privind alte activități profesionale.

Referitor la decizia asociatului unic al SRL „Estate Invest Group”, pîrîtul a susținut că aceasta a fost adoptată în deplină conformitate cu prevederile legale. SRL „Estate House Group” fiind asociat unic al SRL „Estate Invest Group”, avea dreptul deplin de a decide asupra tuturor chestiunilor legate de administrarea societății-fiice. Cucu Dumitru, în calitate de administrator al societății-mamă, avea competența legală de a reprezenta aceasta în raporturile cu societatea-fiică și de a semna decizia asociatului unic.

În ceea ce privește pretinsul conflict de interese, pîrîtul a argumentat că nu poate exista conflict de interese atunci cînd administratorul acționează în limitele împuternicirilor conferite de lege și de actele constitutive. Numirea sa în funcția de administrator al societății-

fiice nu i-a adus un avantaj personal contrar intereselor societății, ci a asigurat o administrare unitară și coerentă a grupului de societăți.

În cadrul dezbaterilor judiciare, reprezentantul reclamantului a reiterat și dezvoltat argumentele din cererea de chemare în judecată. A subliniat că regimul juridic al administratorilor autorizați este unul special, menit să asigure independența și imparțialitatea acestora în procedurile de insolvabilitate. Permiterea cumulării funcției de administrator autorizat cu cea de administrator al unei societăți comerciale ar crea riscul unor conflicte de interese, în special în situația în care societatea administrată ar intra ulterior în insolvabilitate.

Reprezentantul reclamantului a atras atenția asupra faptului că interpretarea propusă nu este una excesiv de extensivă, ci una conformă cu spiritul legii. Legea insolvabilității urmărește să asigure un nivel înalt de profesionalism și independență pentru administratorii autorizați, iar acest deziderat nu poate fi atins dacă aceștia sunt implicați direct în administrarea unor societăți comerciale care pot deveni ulterior subiecte ale procedurilor de insolvabilitate.

În procesul de examinare și soluționare a cauzei, instanța se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă, așa cum sunt ele stabilite în Codul de procedură civilă. Conform art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1), probele reprezintă elementele de fapt dobîndite legal care servesc la constatarea circumstanțelor relevante, iar fiecare parte are sarcina de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

În acest context, instanța are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122, de a reține spre examinare doar probele pertinente și admisibile, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului. Aceste probe sunt evaluate în ansamblu, ținînd cont de legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, așa cum prevede art. 130 alin. (3).

În final, conform art. 239 și art. 240 alin. (1), hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, bazîndu-se exclusiv pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședința de judecată. La deliberare, instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii, asigurînd astfel o soluționare echitabilă și conformă cu legea a cauzei.

Examinînd materialele dosarului, probele administrate și argumentele părților prin prisma normelor de drept material și procesual aplicabile, instanța ajunge la următoarele concluzii.

Din probele administrate rezultă că la 11 februarie 2021, prin contractul de vînzare-cumpărare nr. 1-100, Perciun Vitalie a dobîndit de la SRL „Central Group” o cotă de participare de 34% din capitalul social al SRL „Estate House Group”. Conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, în urma acestei tranzacții, capitalul social al SRL „Estate House Group” se distribuie astfel: Perciun Vitalie deține 34%, Răileanu Maria deține 33% și Gordilă Felicia deține 33%.

Instanța constată că la 15 martie 2022 a avut loc Adunarea generală extraordinară a asociaților SRL „Estate House Group”, la care au participat toți cei trei asociați. Conform procesului-verbal nr. 2022/01, pe ordinea de zi s-au aflat două chestiuni principale: neaprobarea dării de seamă și evaluarea administratorului, precum și eliberarea înainte de termen a administratorului Perciun Vitalie și desemnarea noului administrator pe Cucu Dumitru. După dezbateri, hotărîrea privind revocarea lui Perciun Vitalie și numirea lui Cucu

Dumitru a fost adoptată cu votul asociaților Gordilă Felicia și Răileanu Maria, reprezentînd împreună 66% din capitalul social, împotriva votului asociatului Perciun Vitalie, reprezentînd 34% din capital.

La 11 aprilie 2022, conform deciziei prezentate la dosar, Cucu Dumitru, acționînd în calitate de administrator al SRL „Estate House Group", a semnat decizia asociatului unic al SRL „Estate Invest Group", prin care s-a hotărît eliberarea lui Perciun Vitalie din funcția de administrator al acestei societăți și numirea în această funcție a lui Cucu Dumitru însuși, pe termen nelimitat. Din extrasul Registrului de stat rezultă că SRL „Estate Invest Group" este deținută integral de SRL „Estate House Group", fiind o societate-fiică cu asociat unic.

Pentru soluționarea litigiului, instanța urmează să analizeze două aspecte juridice distincte: existența unei incompatibilități legale pentru Cucu Dumitru de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale și legalitatea deciziei asociatului unic adoptate în condițiile unui pretins conflict de interese.

Referitor la prima chestiune, instanța reține că argumentul central al reclamantului se bazează pe interpretarea *per a contrario* a art. 68 alin. (6) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012. Această normă prevede că exercitarea atribuțiilor de administrator/lichidator este compatibilă cu activitatea de avocat, de consilier juridic, de expert contabil, de contabil autorizat, de evaluator, auditor financiar, arbitru, mediator, de conciliator și de expert financiar. Reclamantul susține că, întrucît funcția de administrator al unei societăți comerciale nu este menționată în această enumerare, rezultă că aceasta este incompatibilă cu statutul de administrator autorizat.

Instanța nu poate reține această interpretare din următoarele considerente. Metoda interpretării *per a contrario presupune* că dintr-o normă care reglementează expres o anumită situație se deduce soluția contrară pentru situațiile nereglementate. Totuși, această metodă de interpretare trebuie aplicată cu prudență și numai atunci cînd din contextul normei și din sistemul legal în ansamblu rezultă clar că legiuitorul a intenționat să stabilească o reglementare exhaustivă și exclusivă.

În speța de față, art. 68 alin. (6) din Legea insolvabilității nu conține indicii clare că enumerarea activităților compatibile ar fi una exhaustivă și că toate celelalte activități ar fi implicit interzise. Norma se limitează să confirme compatibilitatea anumitor activități profesionale cu statutul de administrator autorizat, fără a utiliza formule precum „numai", „exclusiv" sau „cu excepția", care ar indica caracterul limitativ al enumerării.

Mai mult, analiza sistematică a Legii insolvabilității și a Legii cu privire la administratorii autorizați nr. 161 din 18 iulie 2014 nu relevă existența unei interdicții exprese pentru administratorii autorizați de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale. Art. 2 din Legea nr. 161/2014 definește administratorul autorizat ca persoană fizică învestită potrivit legii cu atribuții de supraveghere și/sau de administrare în cadrul procedurii succesorale, procedurii de insolvabilitate, procedurii de dizolvare judiciară și în alte cazuri prevăzute de legislație, fără a stabili incompatibilități cu alte activități profesionale sau economice.

Instanța reține că în materia incompatibilităților și interdicțiilor profesionale, acestea trebuie prevăzute expres de lege și nu pot fi deduse prin interpretare extensivă. Principiul fundamental al libertății activității economice, presupune că orice persoană are dreptul de a desfășura activități economice licite, iar restricțiile acestui drept trebuie să fie clare, exprese și justificate de un interes public major.

În acest context, instanța constată că nu există o normă legală care să interzică expres unui administrator autorizat să exercite funcția de administrator al unei societăți comerciale. Art. 69 alin. (2) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, invocat de reclamant, prevede că administrator nu pot fi persoane cărora, prin lege sau hotărîre judecătorească, le este interzisă deținerea funcției de administrator. Or, așa cum s-a demonstrat, nu există o normă legală care să interzică administratorilor autorizați exercitarea acestei funcții.

Instanța observă că interpretarea propusă de reclamant ar conduce la consecințe practice nerezonabile. Dacă s-ar accepta că orice activitate nemenționată în art. 68 alin. (6) din Legea insolvabilității este incompatibilă cu statutul de administrator autorizat, ar rezulta că aceștia nu ar putea desfășura nicio altă activitate economică sau profesională în afara celor enumerate, ceea ce ar constitui o restricție excesivă și nejustificată a dreptului la muncă și la libera inițiativă economică.

Mai mult, instanța ia act de faptul că Agenția Servicii Publice, autoritatea competentă pentru înregistrarea modificărilor în Registrul de stat al persoanelor juridice, a examinat documentele prezentate și a înregistrat numirea lui Cucu Dumitru în calitate de administrator al ambelor societăți, fără a identifica vreun impediment legal. Deși înregistrarea efectuată de autoritatea administrativă nu are valoare de lucru judecat și nu împiedică controlul judecătoresc ulterior, aceasta constituie totuși un indiciu că autoritățile competente nu consideră că există o incompatibilitate legală.

Prin urmare, instanța constată că nu există o interdicție legală pentru Cucu Dumitru de a exercita funcția de administrator al SRL „Estate House Group” în paralel cu calitatea sa de administrator autorizat în proceduri de insolvabilitate. În consecință, hotărîrea adunării generale din 15 martie 2022 nu poate fi anulată pe acest temei.

Referitor la cea de-a doua chestiune privind decizia asociatului unic al SRL „Estate Invest Group”, instanța reține următoarele. Conform art. 49 alin. (2) lit. a) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, dacă actul de constituire nu prevede altfel, de competența adunării generale a asociaților ține desemnarea și eliberarea înainte de termen a administratorului. Această prevedere se aplică direct societăților cu mai mulți asociați și stabilește competența adunării generale în materia numirii și revocării administratorilor.

În cazul societăților cu asociat unic, art. 56 din aceeași lege prevede că asociatul unic exercită atribuțiile adunării generale a asociaților, iar deciziile asociatului unic, luate în limitele competenței adunării generale a asociaților, au aceeași putere juridică ca și hotărîrile adunării generale. Prin urmare, în cazul SRL „Estate Invest Group”, care are ca asociat unic SRL „Estate House Group”, deciziile privind numirea și revocarea administratorului sunt de competența asociatului unic.

Întrebarea juridică care se pune este dacă administratorul societății-mamă poate semna singur decizia asociatului unic pentru numirea sa proprie ca administrator al societății-fiice, sau dacă această decizie trebuie adoptată de adunarea generală a asociaților societății-mamă.

Instanța constată că, potrivit art. 71 din Legea privind societățile cu răspundere limitată, administratorul reprezintă societatea în raporturile cu terții și în instanțele de judecată. În exercitarea acestei reprezentări, administratorul poate încheia toate actele juridice în numele societății, cu excepția celor pentru care legea sau actul de constituire prevăd competența adunării generale.

Statutul SRL „Estate House Group”, prezentat la dosar, prevede la punctul 6.1 lit. q) că desemnarea și eliberarea administratorului sunt de competența adunării generale a

asociaților. Totuși, această prevedere se referă la administratorul societății „Estate House Group” înseși, nu la deciziile pe care societatea le poate lua în calitate de asociat unic al altor societăți.

Instanța reține că nu există o normă legală care să impună ca deciziile asociatului unic - persoană juridică să fie adoptate de organul deliberativ al acesteia (adunarea generală). Dimpotrivă, reprezentarea persoanei juridice în raporturile cu terții, inclusiv în exercitarea drepturilor de asociat, se realizează prin administrator, care este organul executiv al societății.

Cu toate acestea, situația din speță prezintă particularitatea că administratorul societății-mamă se numește pe sine însuși administrator al societății-fiice, ceea ce ridică problema conflictului de interese.

Art. 188 Cod civil reglementează conflictul de interese pentru administratorii persoanelor juridice. Conform acestei norme, administratorul trebuie să evite situația în care are sau poate avea un interes direct ori indirect care intră în conflict ori ar putea intra în conflict cu interesele persoanei juridice. Administratorul aflat în conflict de interese trebuie să informeze organul competent despre această situație și să se abțină de la negocierea și luarea deciziei persoanei juridice referitoare la actul juridic sau operațiunea la care se referă conflictul.

În speța de față, instanța constată că există un conflict de interese potențial, întrucît Cucu Dumitru, în calitate de administrator al societății-mamă, a semnat decizia prin care s-a numit pe sine însuși administrator al societății-fiice. Această situație creează aparența unui conflict între interesul personal al administratorului (de a obține o funcție remunerată) și interesul societății pe care o reprezintă.

Totuși, instanța observă că acest conflict de interese nu atrage automat nulitatea deciziei. Art. 188 alin. (6) Cod civil prevede că obligațiile privind conflictul de interese se aplică dacă administratorul a obținut aprobarea corespunzătoare de la organul competent al persoanei juridice. În cazul societăților cu răspundere limitată, organul competent pentru a aproba operațiunile afectate de conflict de interese este adunarea generală a asociaților.

Din probele administrate nu rezultă că Cucu Dumitru ar fi informat adunarea generală a asociaților SRL „Estate House Group” despre conflictul de interese și ar fi obținut aprobarea acesteia pentru numirea sa ca administrator al societății-fiice. Totuși, instanța constată că doi dintre cei trei asociați ai SRL „Estate House Group” - Gordilă Felicia și Răileanu Maria, care dețin împreună majoritatea de 66% - sunt cei care l-au votat și susținut pe Cucu Dumitru pentru funcția de administrator al societății-mamă.

Instanța reține că reclamantul nu a demonstrat că numirea lui Cucu Dumitru ca administrator al SRL „Estate Invest Group” ar fi prejudiciat interesele acestei societăți sau ale societății-mamă. Nu s-a făcut dovada că această numire ar fi fost contrară interesului social sau că ar fi adus un avantaj nejustificat lui Cucu Dumitru în detrimentul societăților.

În aceste condiții, deși instanța constată existența unui conflict de interese potențial care ar fi trebuit gestionat mai riguros din punct de vedere procedural, această neregularitate nu este de natură să atragă nulitatea absolută a deciziei. Art. 327 Cod civil distinge între nulitatea absolută, care sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes general, și nulitatea relativă, care sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes particular.

Normele privind conflictul de interese în administrarea societăților comerciale vizează în principal protecția intereselor societății și ale asociaților, deci ocrotesc un interes particular. Prin urmare, încălcarea acestor norme ar putea atrage cel mult nulitatea relativă, care trebuie invocată în termenul de prescripție prevăzut de lege și poate fi acoperită prin confirmarea actului.

Mai mult, instanța observă că reclamantul, deși asociat minoritar al societății-mamă, nu a demonstrat că ar avea calitate procesuală activă pentru a invoca nulitatea unei decizii a asociatului unic al societății-fiice. SRL „Estate Invest Group" are un singur asociat - SRL „Estate House Group" - iar deciziile acestui asociat unic pot fi contestate, în principiu, doar de către societatea însăși sau de creditorii acesteia în condițiile legii.

Pe de altă parte, instanța constată că hotărîrea adunării generale a asociaților SRL „Estate House Group" din 15 martie 2022 a fost adoptată cu respectarea prevederilor legale și statutare. Conform art. 51 Cod civil și art. 61 din Legea privind societățile cu răspundere limitată, hotărîrile adunării generale a asociaților sunt nule sau anulabile în condițiile Codului civil.

Art. 202 alin. (2) Cod civil prevede că hotărîrea organului persoanei juridice este supusă nulității relative în mai multe cazuri, printre care: dacă s-a săvîrșit o încălcare esențială a regulilor privind convocarea sau desfășurarea ședinței, dacă reprezentantul participantului la ședință nu era împuternicit în mod corespunzător, sau dacă la desfășurarea ședinței s-au încălcat drepturile unui participant. Or, din probele administrate nu rezultă că ar fi existat astfel de vicii procedurale.

Adunarea generală din 15 martie 2022 a fost convocată cu respectarea termenelor legale, toți asociații au fost prezenți, fiecare și-a putut exprima poziția și vota. Faptul că reclamantul a votat împotriva hotărîrii nu o face nulă, atîta timp cît majoritatea necesară prevăzută de lege și de statut a fost întrunită. Conform art. 50 din Legea privind societățile cu răspundere limitată, hotărîrile adunării generale se adoptă prin votul asociaților ce dețin majoritatea părților sociale, dacă legea sau actul de constituire nu prevede o majoritate mai mare. În speță, hotărîrea a fost adoptată cu votul a 66% din capitalul social, ceea ce reprezintă majoritatea necesară.

Reclamantul nu a invocat și nu a demonstrat existența vreunui viciu de consimțămînt care ar fi afectat votul celorlalți asociați. Nu s-a făcut dovada că aceștia ar fi fost induși în eroare, constrînși sau că votul lor ar fi fost viciat în alt mod. Simplul fapt că asociații majoritari au votat diferit față de asociatul minoritar nu constituie temei de nulitate.

În ceea ce privește pretențiile reclamantului referitoare la încălcarea drepturilor sale de asociat, instanța constată că acestea nu sunt întemeiate. Drepturile asociatului minoritar sunt cele prevăzute de lege și de actul de constituire, printre care dreptul de a participa la adunările generale, de a vota proporțional cu cota deținută, de a fi informat despre activitatea societății și de a participa la distribuirea beneficiilor. Aceste drepturi nu includ însă un drept de veto asupra deciziilor majorității sau dreptul de a se opune schimbărilor în administrarea societății atunci cînd acestea sunt decise de majoritatea legală.

Mai mult, instanța observă că reclamantul nu a demonstrat că revocarea sa din funcția de administrator și numirea lui Cucu Dumitru ar fi fost abuzive sau ar fi urmărit un scop contrar interesului social. Conform art. 69 alin. (2) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, administratorul poate fi revocat oricînd prin hotărîrea adunării generale a asociaților.

Revocarea poate fi decisă chiar și fără justificare, fiind o manifestare a dreptului asociaților de a decide asupra conducerii societății pe care o dețin.

În lumina considerentelor expuse, instanța constată că pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate. Nu s-a demonstrat existența unei incompatibilități legale pentru Cucu Dumitru de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale concomitent cu calitatea de administrator autorizat. Hotărîrea adunării generale a asociaților SRL „Estate House Group" din 15 martie 2022 a fost adoptată cu respectarea prevederilor legale și statutare, cu majoritatea necesară. Decizia asociatului unic al SRL „Estate Invest Group" din 11 aprilie 2022, deși adoptată în condiții de conflict de interese potențial, nu este lovită de nulitate absolută și nu poate fi anulată în cadrul prezentei acțiuni.

Referitor la cheltuielile de judecată solicitate de reclamant, constînd în taxa de stat achitată în cuantum de 200 lei conform ordinului de încasare a numerarului anexat la dosar, instanța constată că acestea nu pot fi acordate întrucît acțiunea urmează a fi respinsă. Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Or, în speță reclamantul este partea care pierde procesul, prin urmare nu are dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată efectuate.

În conformitate cu art. art. 94, 96, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,
-

h o t ă r ă ș t e

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Perciun Vitalie împotriva SRL „Estate House Group", SRL „Estate Invest Group" și Cucu Dumitru privind constatarea și declararea nulității hotărîrii adunării generale a asociaților, a deciziei asociatului unic și încasare cheltuielilor de judecată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Igor Pulbere**

Notă: În conformitate cu art. 236 alin. (7) Cod de procedură civilă, potrivit prevederilor p. 1.3 din Dispoziția nr. 23 din 05 aprilie 2024 cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreședintelor Judecătoriei *****, în legătură cu faptul că, judecătorul Igor Pulbere este în imposibilitatea obiectivă de a semna hotărîrea motivată, textul integral al hotărîrii este semnat de vicepreședinte interimar al Judecătoriei ***** (sediul Centru) Dan Sîrbu.

Vicepreședinte interimar
al Judecătoriei *** (sediul Centru)** **Dan Sîrbu**